

Πλάτουν τοῦ Ῥωμαϊκοῦ Ἐπαρχοῦ καὶ τὰς πρὸς τὸν λαὸν τῶν Ἑβραίων σχέσεις του. Ἐπὶ πᾶσι δὲ τούτοις ἀνάγκη νὰ προσθέσωμεν καὶ ταύτην μόνην τὴν τελευταίαν παρατήρησιν πρὸς τιμὴν τοῦ συγγραφέως, ὅτι εἰ καὶ ἐξέλιπεν ἐκ τῆς καρδίας του τὸ ζωογόνον πῦρ τῆς χριστιανικῆς πίστεως, δὲν ἀπεσβέσθησαν ὅμως ὁλοτελῶς καὶ τὰ ζώοντα ἐκεῖνα τοῦ θρησκευτικοῦ αἰσθήματος, ὅπερ ἐξ ἀπαλῶν ὀνύχων ἐμπνευσθὲν εἰς τὰ βάθη τῆς καρδίας παντὸς ἐκάστου, φέροντος ἐντετυπωμένην τὴν ἱερὰν σφραγίδα τοῦ χριστιανικοῦ ὀνόματος, ἐκρήγνυται ἄφνω κατὰ καιροῦς, ἐκπέμπον ἠλεκτρικοὺς σπινθήρας καὶ ἐν τῷ μέσῳ αὐτῆς τῆς παγετώδους ἀπιστίας καὶ ἀρνήσεως.

Ὅθεν καὶ ὁ ἡμέτερος συγγραφεὺς, καί τοι συνήθως κατακτιεζόμενος ὑπὸ τῆς πνιγρᾶς ἀτμοσφαίρας τοῦ δοθολογισμοῦ, αἰφνης ὅμως ἐνόησε ἐν ῥιπῇ ὀφθαλμοῦ ἐξιστάμενος αὐτὸς ἑαυτοῦ, καὶ ὑπὸ ἀκαθέκτου ἐνθουσιασμοῦ ἐμφορούμενος ἀπέναντι τῆς ἀόρητου μεγαλωσύνης τοῦ Θεανθρώπου Ἰησοῦ, ἐρεύγεται ἐκ τῶν μυχαιτάτων τῆς καρδίας του λόγους εὐλαβικοὺς, μαρτυροῦντας τὸν ἄφατον αὐτοῦ θαυμασμόν καὶ τὴν ἐκπλήξιν.

Ὅθεν καὶ ἡμεῖς νομίζομεν ὅτι δὲν ἠθέλομεν περᾶναιν περτωδέστερον τὴν ἐκθεσιν ταύτην, εἰ μὴ μεταφέροντες ἐνταῦθα πρὸς δοκίμιον τὴν εὐγλωττον ἐκαίνην καὶ πλήρη προφητικῆς ἀληθείας περικοπὴν, ἣν ὁ συγγραφεὺς μετὰ βεβαιῆς συγκινήσεως ἀπαυθύνει πρὸς τὸν Ἰησοῦν, κράζοντα ἐπὶ τοῦ σταυροῦ, *Πάτερ εἰς χεῖράς σου παραθήσομαι τὸ πνεῦμά μου.*

« Ἀναπαύου ἤδη, (ἐνθουσιῶν ἐκφωνεῖ) ἐν τῇ δόξῃ
 » Σου, γενναϊόφυγε Μυσταγωγέ! Ἐτέλεσας τὸ ἔργον Σου, ἐθεμελίωσας τὴν θεότητά Σου. Ἔσο βέβαιος ὅτι δὲν θέλεις ἰδεῖν ἀνατρεπόμενον διὰ τι
 » λάθος τὸ οἰκοδόμημα τῶν ἀγώνων Σου. Τοῦ λοιποῦ ὑπάρχων ἐκτὸς πάσης προσβολῆς τοῦ εὐθραύστου ταύτου βίου, θέλεις ἐπιτηρεῖν ἐκ τοῦ ὕψους τῆς θείας γαλήνης, τὰς ἀπείρους συνεπείας
 » τῶν πράξεών Σου. Ἀντὶ τῶν στιγμιαίων Σου ἀληγηδόνων, αἵτινες οὐδὲ κἄν προσέβαλον τὴν γενναϊόφρονα ψυχὴν Σου, ἐλάβες εἰς ἀνταλλαγὴν τὴν
 » τελειοτέραν ἀθανασίαν. Ἐπ' ἀπειρον ὁ κόσμος θέλει ἐξαρτᾶσθαι ἀπὸ Σοῦ! Σημεία τῶν ἀντιλογιών
 » ἡμῶν Σὺ θέλεις εἶσθαι τὸ σύνθημα τῆς πεισματοδεστέρας πάλης. Ἀπειράκις ζωντανότερος, ἀπειράκις ἐρασιμώτερος μετὰ τὸν θάνατόν Σου ἢ κατὰ
 » τὰς ἡμέρας τῆς ἐνταῦθα παροικίας Σου, τοσοῦτον θέλεις καταστῆναι ὁ ἀκρογωνiakός λίθος τῆς ἀνθρωπότητος, ὥστε τὸ ν' ἀποσπασθῇ τὸ ὄνομά Σου
 » ἐκ τοῦ κόσμου, ἤθελεν εἶσθαι τὸ αὐτὸ ὡς τὸ ν' ἀνατραπῇ αὐτός ἐκ βάθρων. Μεταξὺ Σοῦ καὶ τοῦ
 » Θεοῦ οὐδεμίαν πλέον διάκρισιν. Κατὰ κράτος νικῇ

» σας τὸν θάνατον λάβε κατοχὴν τῆς βασιλείας Σου,
 » ὅπου θὰ Σε ἀκολουθήσωσι διὰ τῆς λεωφόρου ἣν
 » Σὺ διήνοιξας, μυριάδες λατρευτῶν εἰς αἰῶνα τὸν
 » ἅπαντα. »

Κεφαλληνία, τῇ 10 Ἀπριλίου 1864.

ΛΗΚΥΘΙΟΝ ΕΠΓΡΑΜΜΑΤΟΝ.

Εὐρέθη ἐσχάτως ἐν Κυθήροις ὑπὸ τοῦ Δ.ρ. Ἐμπνουήλ Μέρμορι λεκυθίον τι τῶν καλουμένων δακρυδόχων (*vasi lacrimatorii*), ὑπομέλαν, ἢ καστανὸν τὴν πρόσωψιν, φέρον δὲ διὰ λευκῶν γραμμάτων δύο τινὰς ἐπιγραφὰς μονοστίχους. Ὑποσυνάπτω ἐνταῦθα, ἀντὶ πάσης περαιτέρω περιγραφῆς, τὸ πανομοιόγραφον αὐτοῦ, τὸ ὅποιον ἔλαβεν ἐκ Κυθήρων πρὸ ὀλίγου ὁ ἐλλόγιμος φίλος μου Κ. Ι. Ῥωμανός, καὶ εἰς ἐμὲ καλοκαγάρως ἀνεκοίνωσεν, ἔχον ὡς ἑξῆς:

Λεκυθίον ἐν Κυθήροις εὐρεθέν.

Αἱ ῥηθεῖσαι δύο ἐπιγραφαί, ὡς εἰς τὸ πανομοιόγραφον φαίνονται, ἡ μία κεῖται κυκλιθὲν ἐπὶ τοῦ πάχους τοῦ στομίου τοῦ σκεύους, γραφομένη ΔΑΚΡΥΩΝ Ο ΡΟΗ, ἥτοι δακρύων ῥοή, τοῦ ἐν μέσῳ κυκλοτεροῦς γράμματος νοουμένου δηλονότι ὡς ἁπλοῦ σημείου πρὸς διαστολὴν χρησιμεύοντος τῶν δύο